

εν κατακλείδι

ΗΕΡΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΑΠΠΕΛΟΦΙΛΟΣΟΦΙΕΣ ΜΕ... ΑΠΟΨΗ

γράφει ο Σάββας Λιμνατίτης ● savvas_67@yahoo.com

Το Ελληνικό Φεστιβάλ Κινηματογράφου κοντά μας

Να' μαστε και πάλι εδώ! Το 20 Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου είναι προ των πυλών και ετοιμάζεται να ανοίξει διάπλατα τις πόρτες του και να υποδεχτεί στην ζεστή του αγκαλιά τους σινεφίλ της παροικίας. Έχουμε και λέμε λοιπόν. Με την αρωγή της Delphi Bank οι καλύτερες ελληνικές ταινίες του έτους που ετοιμάζεται να περάσει στο πάνθεον του χρόνου, θα βρίσκονται κοντά μας μεταξύ Τετάρτης 6 Νοεμβρίου και Πέμπτης 24 Νοεμβρίου με καθημερινές προβολές στο Palace Cinema Chauvel του Paddington.

ΠΑΠΑΚΑΛΙΑΤΗΣ ΚΑΙ «ΑΝ»

Αυλαία στο φετινό φεστιβάλ δίνει η μεγαλύτερη επιτυχία της περασμένης χρονιάς, το «Αν» (What If? επί το Αγγλιστί), το οποίο υπογράφει -σενάριο, σκηνοθεσία, πρώτη ερμηνεία - ο Χριστόφορος Παπακαλιάτης. Απαλλαγμένος από την τηλεοπτική μανιέρα (χωρίς όμως να καταφέρνει να αποβάλει από την ταινία την τηλεοπτική με τα γνωστά της πλάνα) που όλα μόνο τον έκανε γνωστό αλλά παράλληλα τον έκανε -έστω και μάλλον άθελα ή ακόμη και εν πλήρη αγνοί του- ως ένα εκ των πλέον περιζήτητων ζεν πρεμιέ της εποχής μας, ο Παπακαλιάτης -στην πρώτη του, παρακαλώ, κινηματογραφική απόπειρα, επιχειρεί να προσεγγίσει τον έρωτα και την μοναξιά ακροβατώντας με ιδιαίτερη επιτυχία ανάμεσα στο χθες και την Αθήνα του σήμερα, παντρεύοντας αριστουργηματικά την Ελενίτσα και τον Αντωνάκη Κοκοβίκου από το «Η Δε Γυνή Να Φοβήται Τον Άντρα» του Τζαβέλα, με τους «δικούς» του Δημήτρη και Χριστίνα. Έχοντας στα συν της ταινίας ένα ιδιαίτερα έξυπνα και προσεκτικά επιλεγμένο soundtrack, ο Παπακαλιάτης καταφέρνει να σπύσει μια ταινία, η οποία εστω και αν δεν διεκδικεί τον τίτλο της «κλασικής», δεν παύει να είναι αντιπροσωπευτική της εν έπι 2013 κινηματογραφικής τέχνης στην Ελλάδα. Κυρίως όμως ο δημιουργός δεν πέφτει στην παγίδα ούτε να προσποιηθεί κάτι που ο ίδιος δεν είναι, αλλά ούτε και να παρουσιάσει μια ταινία κατά πολύ έξω από τις δικές του δυνατότητες ή/και ευαισθησίες.

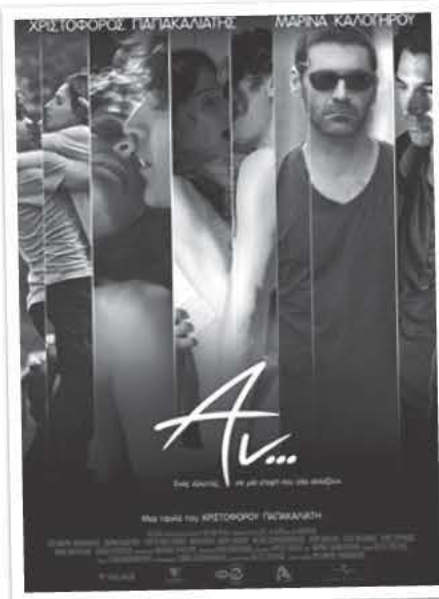
ΟΙ ΥΠΟΛΟΙΠΕΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ

Μπορεί η Ελλάδα να βρίσκεται εν μέσω της χειρότερης από τα κατοκικά χρόνια κρίσης, αυτό όμως δεν συνεπάγεται πως έχει σταματήσει παντελώς η παραγωγή κινηματογραφικών ταινιών. Και μπορεί να λάμπουν δια της απουσίας τους ονόματα του βελνεκούς ενός Αγγελόπουλου, ενός Κούνδουρου, ακόμη και ενός Γκόρπια ή Κόκκανου (πάντως ο Βούλγαρης δίνει το παρών του έστω και μέσω της... πλαγίας οδού), στο πρόγραμμα του φεστιβάλ υπάρχουν ταινίες ικανές όχι μόνο να ικανοποιήσουν ακόμη και τον πιο δύσπιστο και αυστηρό σινεφίλ αλλά και να κάνουν όσους έχουν τάση προς την νοσταλγία να απαρνηθούν -έστω και αν πρόκειται αυστηρά μόνο για την διάρκεια των προβολών- τις θέλξεις του χθες και να ανοίξουν μάτια και καρδιές στο σήμερα και το αύριο του ελληνικού κινηματογράφου.

Πάντως ακόμη και οι «παλιές καρβάνες» εκπροσωπούνται -και μάλιστα επάξια- στο πρόγραμμα του φετινού φεστιβάλ. Και εκεί ακριβώς συναντάμε την πρώτη έκπληξη τους προγράμματος, Και μπορεί η

ανακοίνωση του ονόματος της Όλγας Μαλέας να μην εμπίπτει στον τομέα των εκπλήξεων, σίγουρα όμως το ίδιο δεν συμβαίνει με την ταινία που παρουσιάζει. Γνωστή για τις -καυστικές- κωμωδίες της, αυτή την φορά η σκηνοθέτης των «Ο οργανισμός της αγελάδας», «Ριζότο», «Λουκουμάδες με μέλι» και «Πρώτη φορά νονός», αφήνει πίσω της τον κόσμο του τραγελαφικού και βουτάει στα βαθιά νερά του θρίλερ με την «Μαντζουράνα» της, μια ταινία που προσπαθεί να ρίξει φως στις σκοτεινές σχέσεις δυο γυναικών, μιας μάνας και της κόρης της.

Ρίχνοντας μια γρήγορη ματιά στο πρόγραμμα μπορεί κάποιος να ξεχωρίσει τις ταινίες «Η Κόρη» του Θέμου Αναστασόπουλου (ταινία με αξιόλογη πορεία τόσο στο Berlinale 2013, όσο και στο Φεστιβάλ 2013 Toronto International Film), την «Χαρά» του Ηλία Γιαννακάκη καθώς επίσης και το «Συχαρητήρια Στους Αισιόδοξους», τουτέστιν την νέα ταινία της Κωνσταντίνης Βούλγαρη (κόρης του «πολύ» Παντελή). Ιδιαίτερη μνεία πρέπει να γίνει στον Κώστα Γαβρά, στον σκηνοθέτη δηλαδή που διαπρέπει εις την ξένη και ο οποίος συμμετέχει στο φετινό φεστιβάλ με το οικονομικό θρίλερ «Το Κεφάλαιο».

ΣΑΝ ΠΑΛΙΟ ΣΙΝΕΜΑ

Όχι, δεν πρόκειται να κάνει την εμφάνιση της η Χαλιμά, αφού ο τίτλος δεν παραπέμπει στην «Μπαλάντα των αισθησεων» του Χατζηδάκη, αλλά στο δεύτερο σκέλος των φετινών προβολών. Το οποίο σκέλος αφορά την απόφαση των διοργανωτών να προσθέσουν στο πρόγραμμα των φετινών προβολών και μια ανασκόπηση των καλύτερων ταινιών των τελευταίων 20 χρόνων. Απόφαση που λειτουργεί διπολικά.

Καταρχάς με την συμπλήρωση 20 χρόνων από την ημέρα που το Ελληνικό Φεστι-

βάλ Κινηματογράφου έκανε τα πρώτα δειλά βήματα, μια ανασκόπηση είναι -θα έλεγε κανείς- ενδεδειγμένη καθώς δίνεται η δυνατότητα όχι μόνο της παρακολούθησης ταινιών που κάποιοι ίσως δεν μπόρεσαν να δουν στην πρώτη τους παρουσίαση, αλλά και της επαναπροσέγγισης φιλμ που θεωρούνται σταθμός στην πορεία της εν Ελλάδι έβδομης τέχνης (Εφάπαξ, Θηλυκή Εταιρία, Ένας & Ένας, Πολίτικη Κουζίνα, Από την Άκρη της Πόλης, Βαλκανιζατέρ κλπ). Παράλληλα δίνεται η ευκαιρία για τη συμπλήρωση του προγράμματος σε μια χρονιά που κάθε άλλο παρά από τις πιο παραγωγικές της ελληνικής κινηματογραφικής βιομηχανίας μπορεί να χαρακτηριστεί.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ!

Τέλος, ως μέρος του προγράμματος βρίσκεται και μια ευχάριστη έκπληξη: το Ελληνοαυστραλιανό Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους. Στο συγκεκριμένο μέλος θα προβληθούν οι ταινίες «Joey» του John Evagora (το οποίο κέρδισε το βραβείο Best Short at the St. Kilda Film Festival), το You Know What? I Love You της Natalie Cunningham, το Best Friend της Koraly Dimitriatis', το Duke & Wyndor της Stella Dimadis, το Father's Day του Jason Raftopoulos, το Dave's Dead της Alethea Jones, το Car Lady Bike της Maria Theodorakis' και το The Maker του Christopher Kezelos.

χαμπής ο βιλάνος

Το λοιπόν κοπέλλια: ο επόμενος που εν να τολμήσει να μου πει πως ούλα πάσειν πόμπα στην Αυστραλία να ξέρει πως ότι έβρω μπροστά μου εν να του το φέρω πας την κκελλέ. Ρε έμπα τζαί έννει ξύλο ή κασσαρόλα ή τζαί εγώ έννει ξέρω τι, αν τα την φάει πας το δόξαν πατρίν τζαί ας μείνει ολοόγελο. Αφού εν φως φανάριν πως οι παραπάνω δαμέσα εν ένει άξιοι να μοιράσουν δικό γαουρκών άσσερον! Όι να κάμουν την δουλειά τους σωστά!

Που λέτε, επίουν έσσο τη Δευτέρα το δειλς τζαί ήβρα έναν γράμμα που το RTA να με περιμένει. Άνοιξα το τζαί μέσα είσσαι μαντάτο όπ εκόψαμου μου την άδεια, γιατί εν επήρε πιστοποιηκόν που τον γιατρό όπ δικαιούμαι να οδηγώ τζαί όπ έν έχω πρόβλημα. Ποιος; Εγώ; Που διού ππουνιά του τοίκου τζαί σουζεται ούλλη η πολυκατοικία; Που βουρω δικό μαραθώνιους τον ένα πίσω του άλλου κάθε νύχτα στα ονειράτα μου; Όι, εκάσαν τα τέλια τα κοπέλια. Τζαί ας πούμε όπ κάπου έχουν δίκαιον. Εσπάξι. Επέψαν το λαπόρτο στις 6 του Οκτώβρη τζαί έφτασαν έσσο μου στις 14. Μάλλον εδείσαν το πας το πόνιν περιστερκού τζαί αλλόπως ήβραν καμιά πεζούνα βαρβάτην στον δρόμο, εκλώστηκεν του καμπόσου, έπιασαν το μαυρογέριμον τους έρωτες τζαί εξνάστηκε να έρτε να με έβρει.

Το άλλον γράμμα ήντε που έγινε άτζαπισ σου; Ποιόν γράμμα; Μα τζίνο που υποτίθεται όπ ειδοποιάμεν όπ έπρεπε να πάω στον γιατρό! Ποτέ έν επαρέλαβα έτσι μαντάτο. Τζαί αφού εν το έλαβα ποτέ, πως θέλουν τούτοι οι αδρόπιοι να ξέρω ήντα που έπρεπε να κάμω; Τώρα να τελειώσω το γράψιμο, να τους πιάσω έναν τηλεφώνω τζαί κανονίζω τους. Έτσι πουλάσκα εν τους εξανάκαμε κανέναν! Αμπάλατα πλάσματα καθ' εαυτόν! Τέλωσ πάντων. Ήβρα τζαί την πιο εύκολη δουλειά του κόσμου:

εννά γενώ ένας που τζίνους που λαλούν τον τζαρό στην τηλεόραση. Που εν τω δύσκολο; Μπορεί αλλού να θέλει τζαί ειδικές γνώσεις. Όι όμως στην Αυστραλία με έτσι τζαί που μας κάμνει ο πλάστης μου. Εύκολα πράματα. Φκαίνεις τζαί λαλείς έναν «αύριο μπορεί να βρέξει, μπορεί τζαί να μεν βρέξει, ένα έσσει ήλιον αλλά μπορεί τζαί να μεν έσσει, μπορεί σσιπλά δικό μπορεί τζαί άλλα τόσα το αντίθετο». Εν έσσει λάθος η δουλειά λάλωσας! Α τζαί πριν ξηάσω, ένα μήνυμα προς τον τζαιρό: αποφάσισε παίκτη μου τι θέλεις να γίνεις άμα μεγαλώσεις. Καλός ή κακός; Γιατί όσο μαινίσκεις ανάποδος, τόσο εν να σε ζιπμάζω. Όι να μου έσσεις παράπονο όπ εν σε προειδοποίησα ύστερα!

Εν νξέρω αν εκκαβάσετε στον εκτεινόν «Κόσμο» τες δηλώσεις του Νικολή του Αναστασιάδη για τις περιουσίες που πολούν οι δικόι μας στα κατεχόμενα. Ο αδρόπος είπε όπ με το να πουλούμε γη στους Τούρκους υπογράφουμε την δικοτόμηση της Κύπρου μας. Συγγώμη Νίκο μου, αλλά ήρτες δεύτερος! Έσσει τζαιρόν που φωνάζουμε εγώ τζαί ο Σαββής για τούτον τον θέμα. Αλλά που να μας κρωστεί κανέναν. Εξιάσαν την παροχή που λαλεί «από πελλό τζαί από μισήν μαθαίνεις την αλλήθκεια!». Τζαί σε τούτην την περίπτωση έσσει τζαί πελλόν (εγώ ο Χαμπής) τζαί μισήν (ο Σαββής).

Σήμερον τελειώνουμε με ένα μήνυμα στον Πανίκο τον Αχιλλεως τζαί την γυναίκα του την Θάλεια: άκουσα που τον Σαββή όπ κάμμετε ωραίες τασσινόπιτες. Ας τζαί είπατε όμως να μου πέψετε τζαί εμέναν καμιά! Όι πως σας έχω τζαί ανάγκη δηλαδή. Έκαμεν μου η φίλη μου η Ελλού που τα Λειβάδκια κάτι τασσινόπιτες να γλύφεις τα δάκτυλα σου! Όι που εν να σας περιμένω εσάς να δείψετε να στείλετε καμιά τζαί σε μας! Φάτε τες μόνοι σας. Τζαί σιγά σιγά μεν σας σταθεί στον λαιμό κανέναν

